

11 september ilja

Vandaag hebben we een hele dag reizen voor de boeg, ja dat hoort ook bij het leven van een wereldreiziger. Als je een maandje of 3 weken op vakantie gaat neem je misschien wat makkelijker een vliegtuig van a naar b, maar wij hebben de tijd EN een dagbudget dus..... Treinen maar. Vroeg in de ochtend verlaten we onze tijdelijke thuisbasis, we waren nog even bang dat we niet weg konden. Er zijn namelijk wel tijden waarop je kunt in, en uitchecken. Gelukkig lag de receptioniste te slapen op de bank en konden we na haar uit dromenland geholpen te hebben op weg. zware backpacks op de rug en lopen maar. Het leven is al in volle gang om half zeven in de ochtend en de temperatuur gelukkig nog te doen. We wandelen in 10 minuutjes naar het busstation waar we eigenlijk gelijk kunnen instappen en wegrijden. Neem wel de expresbus naar Guilin anders doe je er 2 keer zo lang over. Na anderhalf uur soezen in de bus komen we aan. We hadden gehoord dat het ongeveer 500 meter lopen was van het busstation naar het treinstation, maar met de taxi 10 yen. Geen taxichauffeur te vinden natuurlijk die voor 10 yen ons wil brengen.... Dus dan maar lopen. Stelletje schriepen! Gelukkig bleek de wandeling goed te doen en kwamen we aan op de luchthaven, oh nee treinstation. Het leek wel een luchthaven met bagagescanners etc. Gelukkig had ik op internet gevonden hoe ik de treinkaartjes moest "lezen", maar we moesten nog wel even vragen welk perron we moesten zijn. Gelukkig werden we door een aardige dame naar ons perron verwezen. We lopen een grote wachthal in en droppen onze enorme bagagezooi. We worden van alle kanten opgenomen. Wat opvalt is dat er bijna geen westerse toeristen zijn, waar je in andere landen in Azië over de blanke toeristen kunt lopen, moet je ze hier zoeken als een speld in de hooiberg. Als je ze dan ziet is er gelijk verbroedering, hèhè eindelijk iemand die engels spreekt. Remco slaat nog even wat voedsel en wc-papier in, we weten niet of er wat verkrijgbaar is in de trein en we moeten toch bijna 24 uur treinen!! Nou we moeten toch kunnen leven op chips, bananen, nuts, cake en oplosbare noedels?

De trein arriveert en de meute wordt netjes door de poortjes geloodst, het is nog een flink stuk lopen naar wagon 10, maar dan kunnen de tassen eindelijk af. We slapen in een zogenaamde hardsleeper, dat is een wagon met een coupe waar 6 mensen kunnen slapen, 3 bedden boven elkaar aan weerszijden. Wij hebben gelukkig de onderste bedden en de meeste ruimte en comfort. Bagage wordt onder de bank geduwd, en het restant onder het tafeltje. We installeren onszelf op bed. Onze medepassagiers zijn een stewardess en een jongeman, beiden spreken geen engels maar doen vriendelijk. Wat doe je als je 23 uur moet reizen? Precies, een boek lezen. bedankt Carolien voor het leesvoer, 2 boeken zijn nu uit en waren erg leuk!

Ondertussen kijk je je ogen uit naar het gedrag van de medereizigers. Er wordt gesmeekt, gespuugd, gerocheld van jewelste. Overal worden nootjes gekraakt en op de grond gegooit.

26 uur reizen

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 13 september 2013 02:38 -

Telefoneren kan niet zacht, nee de hele trein moet weten dat je aan het bellen bent. Eten kan niet normaal, het lijken wel een stel varkens. Je moet echt een andere kant opkijken anders heb je direct geen trek meer. Verbazingwekkend.

Het slapen in de trein valt ons 100% mee, de bedden zijn hard, mAr daar zijn we ondertussen wel aan gewend, maar het schommelen valt mee en het resulteert dan ook in gewoon 7 uur slapen achter elkaar. Perfect uitgerust kunnen we dan ook weer verder. Ik besluit even mijn tanden te gaan poetsen. Een oude dame staat naast me, dan arriveert haar man ook. Met veel gerochel en gespuw wordt er een heerlijke klodder in de wastafel gegooid. Ik sta te kokhalzen en beëindig de poetsessie maar voortijdig.

Om 09,30 komen we aan op plaats van bestemming en van hieruit zal remco verder gaan.....